

Araba

– metin-neseli · 18 Ağustos 2010

ARABA

Bizim Mustafa, araba kullanmayı çok istiyordu. Başkalarının arabalarını kullanmak çok zor olabilirdi. Babası arabayı kullandıkça, Mustafa arabanın nasıl kullanıldığına çok dikkat ediyordu. Bir gün babası, annesi, büyük babası, babaannesi ve dayısı ile birlikte misafirlğe gittiler. Misafirlğe giderken, babasının arabayı nasıl kullanıldığına o kadar çok dikkat etti ki, araba nasıl çalıştırılır, nasıl vites takılır. Hepsini öğrenmişti.

Misafirlkte hepsi otururken, Mustafa arabanın anahtarını aldı. Koşarak aşağıya indi. Arabanın yanına vardı. Yavaşça arabanın kapısını açtı. Arabanın içine bindi. Önce arabanın teybini açtı. Orada güzel bir müzik çalıyordu. Müzik eşliğinde arabanın anahtarını kontak deliğine soktu. Kontak bir çevirdi, araba çalışır gibi oldu. Tekrar kontak çevirince bir ses çıktı. Arabanın sesi duyulur duyulmaz, araba birden hareket eder gibi etti. Hemen stop etmesi bir oldu. Tekrar çalıştırdı, demek ki el freni çekikmiş. Zar zor el frenini indirdi. Vitesi ile oynadı. Vitesi boşa aldığını anladı. Arabayı tekrar çalıştırdı. Araba güzel çalışıyordu. Yavaş yavaş gaza basıyor. Gaza bastıkça araba güzel güzel çalışıyordu. Aklına biraz arabayla gezmek geldi. Ayaklarıyla fren ve pedallarını kontrol etti. İşler yolunda gidiyordu. O sırada misafirlkteki evin küçük oğlu yanına geldi. Bu çocuğun ismi Ahmet'ti. Ahmet'le Mustafa aynı yaşlardaydı. Yani Mustafa'yla akran sayılırdı. Ahmet'te Mustafa'nın yanına bindi. Ahmet;

- Mustafa ne yapıyorsun?
- Görüyorsun ya, arabayı çalıştırdım.
- İyi güzel de, sen bunu kullanmasını biliyor musun?
- Biliyorum tabii. Sen gör nasıl kullanacağım.
- Yalnız dikkat et, güzel kullan. Bir yere falan çarpmayalım.
- Tamam, sen merak etme.

Ayağını frene koydu. Fren güzel çalışıyordu. Yalnız ayakları da pek yetişmiyordu ama, ileriye doğru iyice uzanmıştı.

Ahmet:

- Bak Mustafa, ayakların iyice yetişmiyor. Gel bu sevdadan vaz geç.

Mustafa;

- Olmaz Ahmet. Ben bunu, bugün mutlaka kullanmam gerek.

Vitesi takar takmaz araba birden fırladı. Mustafa o sırada ne yapacağını bilemedi ve karşıda bulunan duvara arabayı vurdu. Arabayı vurmasıyla büyük bir gürültü çıktı. Gürültüye orada bulunanlar koştular. Araba duvara vurur vurmaz, stop etti. Arabanın ön tarafı biraz ezilmişti. Farlar kırılmıştı. Arabanın ön kaputu birden yukarı kalkmıştı. Mustafa ve Ahmet o sırada çok korkmuşlar. Dilleri tutulmuştu sanki.

Babası ve evdekilerin hepsi yanlarına gelmişti. Babası Mustafa'ya çok kızmıştı. Kızmıştı kızmasına

ama, o güzelim Mercedes de mahvolmuştı. Arabanın masrafı nerede ise birkaç yüz milyonu da bulmuştu.

Mustafa yaptığı hatayı anlamış ve ağlamaya başlamıştı.

Babası:

- Oğlum, bu arabayı kullanmak, sana göre çok kolay bir şey değil. Hem sen daha çok küçüksün, büyümen gerekir. Büyüyünce de kullanma ehliyetin olması gerekir. Bunu iyice kullanmasında öğrenmen gerekir.

Mustafa:

- Haklısın baba. Ben çok yanlış bir şey yaptım. İnan çok üzgünüm. Hem de çok korktum. Bir daha böyle bir şey yapmamaya söz veriyorum. Büyünce, ehliyet alınca araba kullanacağım.

Siz de Mustafa'nın yaptığı yanlış hareketleri yapmayınız. Yapamadığınız, beceremediğiniz ve gücünüzün yetmediği işlere karışmayınız. Böyle bir işlere karışmak, büyük felâketlere neden olabilir.

Metin Neşeli – Öğretmen

Nevşehir

09.11.2003 – Pazar.